

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO

Redakcja i Administracja: Białystok, Urząd Wojewódzki, Pałac Branickich.

Prenumerata roczna 12 zł. -- Ogłoszenia drobne 50 groszy, za wiersz szpaltowy najmniej 1 zł.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

I.

252. Rozporządzenie Wojewody w sprawie stajen handlowych i spódowych
253. Rozporządzenie Wojewody w przedmiocie dostarczania drewna opałowego instytucjom i osobom uprawnionym

DZIAŁ INFORMACYJNY:

II.

254. Okólnik Ministerstwa Komunikacji w sprawie sporządzania i wykonywania planu wyładunku węgla w zagłębiach
255. Wyjaśnienie Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej w sprawie sprzedaży cukierków przy pomocy koła oznaczonego numerami.
256. Komunikat Prasowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych w sprawie terminu zgłaszania pretensji do Biura Weteranów o uzyskanie odszkodowania wojennego.
257. Okólnik Ministerstwa Skarbu w sprawie fałszywych 50-groszowych znaczków stemplowych.
258. Okólnik Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie w sprawie sprzedaży znaczków stemplowych dla publiczności.
259. Pismo okólnie w sprawie interwencji u Władz Centralnych z pominięciem władz miejscowych.

260. Pismo okólnie w sprawie oznaczenia miejscowości na terenie Polski i W. M. Gdańska we wzajemnej korespondencji władz polskich i gdańskich
261. Pismo okólnie w sprawie dozoru kotłowego.

III.

Obwieszczenia.

262. Dziwina Loteria Państwowa--odezwa.
263. Kursy antyalkoholowe.
264. Konkurs na opracowanie projektów typów znaków drogowych informacyjnych i ostrzegawczych.
265. Ruch służbowy
266. Zarejestrowane Słownictwa.
267. Ogłoszenia Okr. Urzędu Ziemskiego w Białymstoku.
268. Unieważnione dokumenty.
269. Zaginięcia byłych wojskowych
270. Dokumenty zagubione.
271. Połączenia samochodowe.
272. Uruchomienie agencji pocztowych oraz zaprowadzenie służby telegraficznej i telefonicznej.

IV.

273. Ważniejsze orzeczenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

DZIAŁ URZĘDOWY:

I.

Rozporządzenia Wojewody.

252.

ROZPORZĄDZENIE

z dnia 11-go listopada 1926 roku L. RW 4237/1
w sprawie stajen handlowych i spódowych.

Na zasadzie tymczasowej ustawy o organizacji władz administracyjnych II instancji z dn. 2-VIII 1919 r. Dz. U. Nr. 65 poz. 395 art. 12 rozp. tymczas. Min. Roln. i Dóbr Państw. i Min. Spraw Wewn. z dnia 2-VI 1920 r. (Dz. U. Nr. 49 poz. 302), oraz art. 6 rozp. R. M. z dn. 13 XI 1919 r. (Dz. U. Nr. 490) tudzież par. 6 rozp. R. M. z dn. 14-lil 1921 r. (Dz. U. Nr. 39 poz. 284) zarządzam, co następuje:

1) Na terenie całego Województwa w miejscowościach i terminach wyznaczonych przez Starostwo winny być zaprowadzone stajnie handlowe lub spódowe zwierząt domowych;

2) Handlarze (kupcy), zajmujący się handlem (skupem, wywozem) zwierząt domowych, są obowiązani dla tego rodzaju zwierząt posiadać urządzoną stajnię, odpowiadającą wymaganiom sanitarno-weterynaryjnym;

3) Stajnie te winny być w możliwie znacznej odległości od zabudowań mieszkalnych, a w żadnym razie nie powinny się stykać z domem mieszkalnym;

4) Mają one być obszerne, widne, o podłogach betonowych lub krytych szczelnie deskami i posiadać odpowiednią wentylację;

5) Dla odciągania płynów należy urządzić ściek do małego zbiornika cementowego (betonowego) ze szczelną nakrywą, a dla odpadków grubszych odpowiedni większy zbiornik;

6) Urządzenie stajen winno być takie, aby z łatwością można było przeprowadzić szczegółową dezynfekcję, co też należy po każdym spędzie zwierząt uczynić;

7) Właściciele stajen mają prowadzić księgę wprowadzonych do stajen zwierząt z wyszczególnieniem daty kupna, miejsca pochodzenia, № świadectwa pochodzenia oraz imię i nazwisko poprzedniego właściciela zwierzęcia. Po wyprowadzeniu zwierząt (sprzedaż) należy odnotować dzień dokonanej transakcji, oraz o ile możności imię i nazwisko nowonabywcy;

8) Każdy właściciel winien stajnię zarejestrować w odnośnym Starostwie;

W tym celu składa podanie do Starostwa (za opłatą stempłową) z prośbą o zarejestrowanie i uznanie jego stajni jako odpowiadającą żądanym wymagom;

9) Starostwo na podstawie podania wyznacza komisję w składzie powiatowego lekarza weterynarii, jako przewodniczącego, architekta (technika) Starostwa lub Magistratu i przedstawiciela policji państwowej. Komisja w powyższym składzie bada odnośną stajnię handlową (spędową) i wydaje przychylne orzeczenie lub poleca poczynić pewne uzupełnienia;

10) Na podstawie orzeczenia Komisji, Starostwo wydaje odpowiednie zaświadczenie z uwidocznieniem, iż urządzenie stajni odpowiada wymogom powyższego rozporządzenia oraz że stajnię zarejestrowano w danym Starostwie;

11) Stajnie pozostają pod stałym dozorem powiatowego, a w miastach wydzielonych ponadto miejskiego personelu weterynaryjnego, który możliwie często kontroluje prowadzenie księgi spędowej, oraz utrzymanie porządku i czystości w stajni;

12) Do uporządkowania (wybudowania) stajen wyznaczam ostateczny termin do dnia 15 kwietnia 1927 r.

Po tym terminie stajnie niezarejestrowane zostaną dla użytku zamknięte, jako rozsładniki chorób zaraźliwych zwierząt, a winni niestosowania się do niniejszego zarządzenia pociągani do odpowiedzialności sądowo-karnej po myśli art. 138 Kodeksu Karnego.

Wojewoda: (-) Rembowski

253.

ROZPORZĄDZENIE

z dnia 3 listopada 1926 r. L. RW 3368 330 w przedmiocie dostarczania drewna opałowego instytucjom i osobom uprawnionym.

Na mocy par. 9 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 1 lutego 1924 r. w przedmiocie dostarczania drewna opałowego instytucjom i osobom uprawnionym (Dz. Ust. Nr. 14, poz. 140 z 1924 r.), po zasięgnięciu opinii Komisji, powołanej w myśli powyższego rozporządzenia, zarządzam, co następuje:

Moc obowiązującą cennika dla drewna opałowego, ustalonego rozporządzeniem moim z dnia 29-XII 1925 r. L. RW 3274-277 przedłużam na miesiąc październik i listopad 1926 r.

Wojewoda: (-) Rembowski.

DZIAŁ INFORMACYJNY.

II.

Okólnik Nr. 1.

Ministerstwa Komunikacji.

254.

z dnia 13-XI 1926 r. Nr. IV 16535/13 w sprawie sporządzania i wykonywania planu wyładunku węgla w Zagłębiach węglowych.

Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1926 r., ogłoszonego w Dzienniku Ustaw Nr. 110 z dnia 6 listopada 1926 r. do regulowania, w zależności od potrzeb gospodarczych, wywozu węgla z zagłębi węglowych, zostali upoważnieni Minister Komunikacji.

W związku z powyższym zarządzam, że z dniem 1 grudnia naładunek węgla (koks i brykietów) w zagłębiach G. Śląskiem, Krakowskiem i Dąbrowieckiem, aż do odwołania, będzie uskuteczniowany według zarządzeń i planów sporządzonych przez Departament Eksploatacyjny, z zastosowaniem podanego niżej porządku:

1. Na wszystkie węgiel (koks i brykiety) tak zaległy w wysyłaniu jak i ten, który ma być dostarczony poszczególnym odbiorcom w okresie miesiąca grudnia 1926 r. kopalnie, t-wa kopalniane i koncerny obowiązane są sporządzić według załączonego wzoru (B. W. 1.) zapotrzebowanie na wagony za wspólnymi podpisanymi nadawcy i odbiorcy w 4-ch egzemplarzach, z których jeden (oryginał) przedstawić nie później 22 listopada 1926 r. do Ministerstwa Komunikacji (Departament Eksploatacyjny), po jednym egzemplarzu przelać Dyrekcji stacji wysyłającej i odbiorcy, pozostały zaś czwarty egzemplarz pozostawić u siebie. Zapotrzebowanie na wagony pod węgiel (koks i brykiety) dla kolei i centralnych instytucji wojskowych mogą być podpisywane jednostronnie przez nadawcę. Dla szybszej i łatwiejszej orientacji, dokąd węgiel ma

być wysłany—druki zapotrzebowania będą w 3-ch kolorach, a mianowicie:

- a) Białe — dla odbiorców I grupy, do których zalicza się odbiorców wyszczególnionych w par. 2, rozdz. 3-A punkt a (1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7); a mianowicie pod adresem: 1) Polskich Kolei Żelaznych, 2) Wielkich pieców, hut żelaznych i stalowych i wojska, 3) Wodociągów, gazowni i elektrowni miejskich i okręgowych, 4) Magistratów, Wydziałów zaopatrywania miast, instytucji rządowych, samorządowych i użyteczności publicznej, 5) Zakładów przemysłowych o ruchu ciągłym (za zaświadczeniami władz przemysłowych) młynów, cukrowni od 1 września do 31 grudnia, 6) Pozostałych zakładów przemysłowych, 7) Wszelkich instytucji krajowych, wskazanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu

- b) Różowe — dla odbiorców II grupy, t. j. dla wszystkich innych odbiorców wewnątrz kraju
- c) Żółte — dla wszystkich odbiorców zagranicznych.

W razie wątpliwości, do jakiej grupy zaliczyć należy danego odbiorcę, t. j. do I-szej czy do II-giej T-wa kopalniane w tych wypadkach zaliczają go do II-giej grupy z pozostawieniem mu prawa bezpośredniego zwracania się do Departamentu Eksploatacyjnego o przeniesienie faktycznego naładunku do wyższej grupy.

Druki na rzeczne zapotrzebowanie będą w odpowiedniej ilości rozesłane wszystkim T-wom kopalnianym. W razie niedostatecznej ilości ich z żądaniem nadesłania większej ilości — należy zwracać się do Departamentu Eksploatacyjnego.

Po wypełnieniu druków zapotrzebowania należy wysłać we wskazanym wyżej terminie przy piśmie podług załączonego wzoru (B. W. 2) do Departamentu Eksploatacyjnego.

Ten sam porządek do przedstawiania do Departamentu Eksploatacyjnego zapotrzebowania na wagony obowiązywać będzie i na każdy miesiąc następny,

z tą tylko różnicą, że dostarczanie rzeczonych zapotrzebowania powinno być uskutecznione najpóźniej w terminie do 20-go każdego miesiąca przed miesiącem, w którym projektuje się naładunek węgla.

Zapotrzebowanie każdej kopalni (T-wa kopalniane, koncernu) winny być oznaczone numerem kolejnym. Ciągłość numeracji należy utrzymać aż do dalszych zarządzeń.

2. W wyjątkowych wypadkach braku węgla (koks i brykietów) w okresie planowego wywozu, zagrażającego unieruchomieniu przedsiębiorstwa fabryki, lub innych instytucji, ewentualnie grożącego szkodliwymi następstwami, gdy zachodzi konieczność bezzwłocznej wysyłki węgla, należy zgłaszać do Biura węglowego prócz wskazanego w p.l. zapotrzebowania na wagony jeszcze odpowiednie zaświadczenie powołanych władz pierwszej lub drugiej instancji, stwierdzające faktyczny stan zapasów i rzeczywistą potrzebę węgla (koks i brykietów).

3. Zgodnie z otrzymanymi zapotrzebowaniami od nadawców Departament Eksploatacyjny sporządza plan (B. W. 3) wykonania żądanych przewozów węgla (koks i brykietów) ze wskazaniem ilości tonn, wagonów kierunków kolejności, w jakich powinien być uskuteczniowany przewóz dla poszczególnych odbiorców.

Przy dostatecznym rozporządzalnym ilostanie wagonów zapotrzebowania na wagony będą w zupełności pokrywane. Przy braku zaś wagonów przydziel ich dla poszczególnych odbiorców będzie dokonywany w granicach rozporządzalnego ilostanu z zastosowaniem ustalonej kolejności.

4. Zatwierdzony plan będzie rozesłany do wykonania w 3-ch egzemplarzach, z których jeden do odnośnej Dyrekcji Kolejowej (ładującej), drugi do kopalni (T-wa kopalniane, koncernu) i trzeci do Delegata Ministerstwa Komunikacji w Katowicach. Na podstawie pomienionych planów Dyrekcje stacji nadawczych w porozumieniu z kopalniami (T-wami kopalnianymi i koncernami) układają szczegółowy plan codziennego wykonania naładunku węgla (koks i brykietów) na poszczególnych kopalniach i rozsyłają go nie później 29 dnia miesiąca, poprzedzającego miesiąc, na który sporządzony został plan, po jednym egzemplarzu zainteresowanej kopalni, odnośnej stacji nadania, Delegatowi Ministerstwa Komunikacji w Katowicach i do Departamentu Eksploatacyjnego Ministerstwa Komunikacji. W planie Dyrekcyjnym powinno być wskazane: 1) Ilość wagonów jaka w każdym dniu roboczym (ewent. przeciętnie dziennie w okresie kilku dni) danego miesiąca powinna być podstawiona dla każdej kopalni, 2) stacje przeznaczenia, 3) Kierunek w jakim mają być wysłane wagony, 4) Odbiorca i 5) Numer zapotrzebowania na wagony.

5. Wobec tego, że wywóz węgla eksportowego przez Gdańsk, Gdynię i Porty Rzeczne, w obecnych warunkach w stosunku do poszczególnych kopalń odbywa się nieregularnie w zależności od przybycia statków i dyspozycji Biura Regulacyjnego w Gdańsku, Dyrekcje kolejowe w porozumieniu z kopalniami obowiązane są tak regulować naładunek węgla eksportowego na poszczególnych kopalniach, żeby ogólna ilość węgla eksportowego załadowana w ciągu doby możliwie blisko odpowiadała przeciętnej dziennej normie dla tejże kategorii węgla wskazanej przez Departament Eksploatacyjny, a te dla uniknięcia kategorii pozostałości niezaladowanych, które w następstwie mogą być niewzięte pod uwagę i niewywiezione ze względu na przelotność poszczególnych linii i węzłów kolejowych.

6. Ponieważ naładunek węgla kopalnie obowiązane są uskutecznić ściśle według ustalonej kolejności, a to w celu zadośćuczynienia przede wszystkim najważniejszemu potrzebom państwowym wszelkie niedokładności za okres dni poprzednich bieżącego miesiąca dla odbiorców należących do kolejności, wyszczególnionych w grupie I punkt a powinny być bezwzględnie wyrównane w dniu następnym i tylko w wyjątkowych, należyć usprawiedliwionych, wypadkach w okresie bieżącej dekady w porządku kolejności.

7. Wykonywanie sporządzonych w powyższy sposób planów przewozu węgla (koks i brykietów) obowiązuje zarówno odnośną Dyrekcję Kolejową, jak i nadawcę (kopalnię, T-wa kopalniane, koncern), kopalnie względnie odbiorcy nie włączone do sporządzonego przez Departament Eksploatacyjny planu przewozu na dany miesiąc nie mają prawa do otrzymania wagonów bez specjalnego na to zezwolenia Departamentu Eksploatacyjnego.

8. W usprawiedliwionych wypadkach nadawca kopalnia, T-wa kopalniane, koncern) może odwołać podstawienie wagonów wyznaczonych planem na dany dzień. W tym wypadku nadawca winien o swoim zrzeczeniu się złożyć w godzinach urzędowych pisemne zawiadomienie zawiadowcy stacji, nie później jednak godz. 16, przed dniem poprzedzającym naładunek. W ten sam sposób nadawca (kopalnia) we wskazanym terminie może zgłosić żądanie podstawienia wagonów ponad normę wskazaną w planie. Uwzględnienie tej prośby zależne jest w tym ostatnim wypadku od Dyrekcji Kolejowej, o ile na to pozwala niewykonanie norm przez inne kopalnie i wystarczająca ilość wagonów na miejscu w dniu naładunku.

9. W wyjątkowych wypadkach, przytoczonych w punkcie 2 Departament Eksploatacyjny będzie uwzględniać w miarę możliwości i wydawać zarządzenia odnośnie podstawienia wagonów danemu T-wu kopalnianemu, ponad normę naładunku, ustalonego planem z rezerwy, która będzie w rozporządzeniu Departamentu Eksploatacyjnego.

10. Niewykonanie sporządzonego przez Departament Eksploatacyjny planu przewozowego może mieć miejsce w wypadkach działania siły wyższej, jak również w wypadkach innych, niezależnych od kopalni (T-wa kopalniane, koncernu), co powinno być usprawiedliwione powołaniem się na zarządzenie, względnie zaświadczenia odnośnych władz, lub sformowaniem protokołu z udziałem przedstawiciela kolei (zawiadowcy stacji).

11. Przedaresowywanie transportów węgla (koks i brykietów), czy też na stacjach nadawczych, czy też w drodze lub na stacji przeznaczenia, z wyjątkiem wypadków przewidzianych art. 74 Przepisów przewozowych, zasadniczo jest wzbronione. W poszczególnych wypadkach przedaresowanie może być uwzględnione za zezwoleniem Departamentu Eksploatacyjnego, do którego należy kierować bezpośrednio odpowiednie zgłoszenia. W danym okręgu kolejowym przedaresowywanie może być uskutecznione z zezwolenia Delegata Ministerstwa Komunikacji w Katowicach.

12. T-wa Kopalniane obowiązane są nadsyłać do Departamentu Eksploatacyjnego szczegółowe sprawozdania dekadowe w terminie 3, 13 i 23 każdego miesiąca o wykonaniu planu naładunkowego węgla (koks i brykietów) z usprawiedliwieniem przyczyn wszelkich odchyłań, o ile takowe miały miejsce.

Również Dyrekcje Kolejowe stacji wysyłających obowiązane są w terminach 4, 14 i 24 każdego miesiąca przedstawić do Departamentu Eksploatacyjnego i do Delegata Ministerstwa Komunikacji w Katowicach.

255.

Generalna Dyrekcja
Loterji Państwowej
Nr. 3652/26.

Warszawa, dnia 16-IV 1926 r.

Izba Skarbowa (Wydział IV)
w mieście.

cach szczegółowe dekadowe sprawozdanie o wykonaniu planu naładunku węgla (koksu i brykietów) z wyjaśnieniem przyczyn niedoładunku i ponad normy zatwierdzone planem.

13. Kopalnie, które zgłoszą odwołanie naładunku węgla (koksu i brykietów) po upływie terminu wskazanego w p. 8 listczą opłatę za przestój wagonów, stosownie do art. 63 Przepisów przewozowych.

14. Wszelkie ilościowe odstępstwa od wyznaczonej, przeciętnej, dziennej normy naładunku są dopuszczalne w granicach 10% z tem, że wszelki niedoładunek lub nadmierny naładunek w kierunkach normowanych powinien być wyrównany w ciągu następnej doby, a w kierunkach pozostałych w ciągu bieżącej (rachunkowej) dekady.

W razie nieprzedstawienia stacji przez nadawcę listów przewozowych w terminie przepisany, lub w razie załadowania węgla (koksu i brykietów) dla odbiorców nieprzewidzianych planem (ewent. innem zarządzeniem) lub wreszcie w razie uskutecznienia naładunku ponad dekadową normę dla odbiorców: II grupy — stacja może nie przyjąć odnośnych wagonów do wysyłania i w takim wypadku obowiązana jest niezwłocznie zakomunikować o tem swojemu Naczelnikowi Oddziału względnie Dyrekcji, od której (stosownie do wskazówek Departamentu Eksploatacyjnego) otrzyma zarządzenie odnośnie dalszego postępowania.

15. Za wagony załadowane węglem, wbrew ustalonym przepisom i zarządzeniom, kopalnie we wszystkich wypadkach placą postojowe od chwili podstawienia wagonów pod naładunek, stosownie do art. 63 Przepisów przewozowych aż do chwili zabrania wagonów przez Kolej.

Minister Komunikacji (—) Remowski.

Do

BIURA WĘGLOWEGO

przy Ministerstwie Komunikacji

WARSZAWA.

Ul. Nowy Świat Nr. 14.

W załączeniu przesyła się zapotrzebowanie za Nr. Nr.

na wagony pod węgiel (koks i brykiety), przewóz których proponuje się uskutecznić w miesiącu
w ogólnej ilości.

W E G I E L			
Dla rynków w wewnętrznych.		Na wywóz zagranicę.	
Tonn	Wagonów 15 tonnowych	Tonn	Wagonów 15 tonnowych
K O K S			
Tonn	Wagonów 15 tonnowych	Tonn	Wagonów 15 tonnowych
B R Y K I E T Y			
Tonn	Wagonów 15 tonnowych	Tonn	Wagonów 15 tonnowych

Generalna Dyrekcja
Loterji Państwowej
Nr. 3652/26.

Warszawa, dnia 16-IV 1926 r.

Izba Skarbowa (Wydział IV)
w mieście.

W załatwieniu pisma tamtejszego z dnia 12-VI r. b. L. 5785 26 Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej za zwrotem załącznika wyjaśnia, że t. z. „sprzedaż” cukierków przy pomocy kółka, oznaczonego numerami, posiada wszystkie cechy loterji, gdyż 1) pobierana jest stawka, 2) odbywa się losowanie za pomocą puszczenia w ruch poziomego koła z numerami i 3) o wygranej, którą stanowią cukierki, decyduje wyłącznie przypadek.

Po myśli Rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 7-V 24 r. (Dz. Ust. z dn. 28-VI-24 r. № 54, poz. 541) pozwolenia na urządzenie jednorazowej loterji fantowej mogą być udzielane tylko na cele dobroczynności i użyteczności publicznej nie zaś urządzenie loterji stałych osobom prywatnym z celem zysku osobistego.

Wobec powyższego impreza taka nie może odbywać się na zasadzie wykupionego patentu, ani też nie może być udzielone pozwolenie na urządzenie stałych, fantowych gier loteryjnych, znanych pod nazwą: „kółka szczęścia”, „bociana”, „pajaka” i t. p., winnych zaś prowadzenia takiej imprezy należy pociągać do odpowiedzialności skarbowo-karnej.

Generalny-Dyrektor

(—) Dr Seelinger.

256.

Komunikat Prasowy.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Nr. K. II a 7773 26 z dnia 21-X 1926 roku w sprawie terminu zgłaszania pretensji do Biura weteranów o uzyskanie odszkodowania wojennego.

W sprawie odszkodowań wypłacanych przez Rząd Stanów Zjednoczonych rodzinom inwalidów i poległych b. żołnierzy armji Stanów Zjednoczonych z wojny światowej Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości, że uchwalony przez Kongres Stanów Zjednoczonych termin pięcioletni od daty śmierci lub utraty zdolności zawodowej żołnierza, w przeciągu którego przysługiwało prawo ubiegania się o odszkodowanie — został obecnie przedłużony na dalszych pięć lat, t. j. do lat dziesięciu od daty wypadku.

Zainteresowani, którzy nie wykorzystali przysługującego im prawa otrzymania odszkodowania lub którym odmówiono przyznania odszkodowania z powodu upływu pięcioletniego terminu mają więc możliwość dalszego o nie stańania się.

Osobami uprawnionymi do ubiegania się o odszkodowanie są:

a) wdowa po zabitym względnie żona weterana — inwalidy i dzieci również nieślubne i adoptowane — po przedłożeniu koniecznych dokumentów oraz
b) rodzice zabitego lub weterana-inwalidy, lecz tylko w tym wypadku, gdy niema osób w poprzednim punkcie wymienionych.

Wdowa po zabitym względnie żona weterana i dzieci nie mają potrzeby udowadniać zależności materialnej od weterana, podczas gdy rodzice muszą udowodnić, iż byli zależni materialnie, gdyż w przeciwnym razie odszkodowanie nie będzie im przyznane. Podania o odszkodowanie mogą być kierowane bezpośrednio do Biura Weteranów w Waszyngtonie

(United States Veterans Bureau Washington) lub na-leżycie ostemplowane — do Ministerstwa Spraw Za-granicznych.

257.

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 3-XI 1926 r. L. D. P. O. 8755-VII w sprawie fałszywych 50 groszów. znaczków stemplowych.

Wobec wykrycia fałszywych 50 gr. znaczków stemplowych Ministerstwo Skarbu — zamieszczając poniżej opis fałszyfikatu — uprasza o podanie tego opisu do wiadomości podwładnych organów z poleceniem, by organa te w przypadkach, gdy zachodzi podejrzenie podrobienia znaczka stemplowego przesyłały dokument lub podanie, zaopatrzone takim znaczkiem, terytorjalnie właściwej Izbie Skarbowej

Opis fałszyfikatu.

Fałszykat, odtworzony naogół udatnie — różni się od znaczka autentycznego w szczegółach rysunku oraz nieprecyzyjnym wykonaniem.

Poszczególne części orła, jak dziób, oko, skrzydła i pióra, wykonane ułudnie, wykazują wybitną różnicę w porównaniu z takimiż częściami orła w znaczku autentycznym.

Papier i klej fałszyfikatu — odmienne.

Podsekretarz Stanu:

(—) Góra

258.

Okólnik Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów

Nr. 68583/26 z dn. 24-XI-26 r. o sprzedaży znaczków pocztowych dla publiczności.

Poleca się wszystkim urzędom pocztowym ze służbą „N”, „N/2” i „C” dokonywać bezwzględnie po godzinach urzędowych sprzedaży znaczków pocztowych na każde żądanie publiczności. Kierownicy urzędów tych zechcą zatem wydać bezwzględnie zarządzenie podległemu personelowi, aby znaczki te w każdej chwili w dostatecznej ilości znajdowały się w okienkach, w których przyjmuje się telegramy i rozmowy telefoniczne.

Niestosowanie się do powyższego zarządzenia będzie surowo karane.

259.

Pisma Okólne.

Urzędu Wojewódzkiego.

L. PR. 2000/1 dnia 16 XI 1926.

Do wszystkich Panów Starostów
Województwa Białostockiego
oraz do Pana Kierownika Ekspo-
zytury Starostwa Bielskiego
w Siemiatyczach.

Interwencja u władz centralnych z pominięciem władz miejscowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskr. z dn. 15 października b. r. Nr. O. E. 4963 26 zauważyło o mnożących się coraz częściej wypadkach, że interesanci zgłaszają się w Ministerstwie osobiście w swych sprawach lub też wnoszą pisma bezpośrednio do Ministerstwa z pominięciem władz miejscowych, powołanych w pierwszym rzędzie do załatwiania tych spraw.

Tego rodzaju interwencje są niecelowe, ponieważ władze centralne nie załatwiają z reguły spraw bez poprzedniego zajęcia co do nich stanowiska przez podległe im władze lokalne, względnie dopóki w tych sprawach tok instancji nie został wyczerpany.

Wspomniana praktyka powoduje tylko zwiększenie zbytecznej korespondencji, zamieszanie w urzędowaniu, a w rezultacie zamiast przyspieszenia załatwienia sprawy — o co przeważnie petentom chodzi — częstokroć nawet jej opóźnienie.

W związku z powyższem polecam Panom z powołaniem się na reskrypt Min. Spraw Wewnętrznych podać do powszechnej wiadomości w tamtejszym powiecie w sposób na miejscu używany, że nie naruszając przysługującego oczywiście każdemu interesowanemu prawa zwracania się z zażaleniami bezpośrednio do władz wyższych — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaleca interesantom w ich własnym interesie, ażeby przedewszystkiem korzystali z przysługujących im środków prawnych w toku instancji, a interwencje i podania kierowali do władz lokalnych, gdyż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z natury rzeczy na podstawie jednostronnego podania stron żadnej sprawy nie decyduje, a bez wyjątku podania bezpośrednio wniesione przesyła przedewszystkiem P. P. Wojewodom do rozpatrzenia.

Niniejsze wyjaśnienie nie narusza w niczem postanowień Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z 28-X 1920 r. Nr. Min. 1277/26 (Okólnik Nr. 119) przesłanych Panom reskr. tut. z dnia 26-X b. r. L. PR. 1900 6.

Wojewoda: (—) Remowski.

260.

L. PR. 2146 4 z dnia 23-XI 1926

Do Wszystkich Panów Starostów
Województwa Białostockiego
oraz do Pana Kierownika Ekspo-
zytury Starostwa Bielskiego
w Siemiatyczach.

Oznaczanie miejscowości na terenie Polski i W. M. Gdańska we wzajemnej korespondencji władz polskich i gdańskich.

Stosownie do reskr. Minist. Spraw Wewnętrznych z 2 listopada b. r. L. D. II P. P. 6572/26 zawiadamiam Pana Starostę (Kierownika Ekspozytury), że Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 16 czerwca 1926 r. powzięła na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych w sprawie oznaczania miejscowości na terenie Polski i W. M. Gdańska we wzajemnej korespondencji władz polskich i gdańskich — następującą uchwałę:

„W związku z wydanem przez Senat W. M. Gdańska zarządzeniem, na mocy którego władze i urzędy gdańskie w pismach, adresowanych do władz i urzędów polskich, obowiązane są posługiwać się polskimi nazwami geograficznymi miejscowości położonych na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem jednak nazwy m. Warszawy, która może być nazywana „Warschau”, Rada Ministrów uchwala, aby wszystkie władze i urzędy polskie w pismach adresowanych do władz i urzędów położonych na terytorjum W. M. Gdańska, posługiwały się w drodze wzajemności gdańskimi t. j. niemieckimi nazwami geograficznymi miejscowości, z wyjątkiem jednak polskiej nazwy miasta „Gdańsk”.

Wyjątkowe niewłaściwe zaadresowanie pisma nie powinno stanowić podstawy do odmowy jego przyjęcia”.

Do powyższego należy ściśle stosować się.

Wojewoda: (—) Remowski.

261.

Nr. PH. 1273/2 z dn. 20-XI 1926.
Do wszystkich Panów Starostów
Województwa Białostockiego.

Dozór kotłowy.

Zdarzają się wypadki, jak to niejednokrotnie stwierdzono, że władze administracyjne I-ej instancji nie ściśle stosują się do obowiązujących przepisów ustawy z dnia 31-go maja 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 50 poz. 303) o nadzorze nad kotłami parowymi; względnie z dnia 6-XII 1921 roku (Dz. Ust. Nr. 108 poz. 786), przepisów na zasadzie powyższych Ustaw wydanych przez Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8-go listopada 1921 roku (Dz. Ust. Nr. 103 poz. 744) o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych i zarządzeń Urzędu Wojewódzkiego, któremu załatwianie spraw kotłowych przekazane jest prawem, szczególnie w wypadkach opieczętowania kotłów parowych.

Zwracając uwagę na okólnik Nr. 92 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. BP. 4087 z dnia 20 sierpnia 1923 r. w sprawie dozoru kotłów parowych, Urząd Wojewódzki w Białymstoku poleca przestrzegać ścisłego wykonania co następuje:

1) Podanie o pozwolenie na ustawienie, przenoszenie i używanie kotłów parowych Starostwo nie powinno przyjmować, kierując interesowanych do Urzędu Wojewódzkiego, a nie do Stowarzyszenia Dozoru Kotłów w Warszawie, jak to niejednokrotnie miało miejsce.

2) W wypadkach zarządzeń Urzędu Wojewódzkiego dotyczących w szczególności opieczętowania kotłów parowych, opieczętowania takowych winno być wykonywane niezwłocznie. Wstrzymanie wykonania opieczętowania tembardziej zdęcia pieczęci może nastąpić tylko na zażądanie Urzędu Wojewódzkiego, który wydał zarządzenie.

Wojewoda (--) Rembowski.

III.

Obwieszczenia.

262.

ODEZWA

w sprawie 9-tej Loterii Państwowej na cele dobroczynne.

Generalna Dyrekcja Loterii Państwowej przystępuje do przeprowadzenia 9-tej Loterii Państwowej na cele dobroczynne, z której dochód będzie użyty wyłącznie na zasilenie różnych instytucji dobroczynnych, jak szpitale, schroniska dla dzieci, towarzystwa wspierania inwalidów wojennych i t. p.

Plan gry tej loterii przewiduje wypuszczenie 50.000 losów (w połówkach) po cenie 6 zł. za cały los (zatem 3 zł. za połówkę), przytem 7.000 wygranych na ogólną sumę 119,100 złotych, w czem główna wygrana wynosi 30.000 zł., a następna 10.000 zł.

Ciągnięcie odbędzie się 22 grudnia 1926 r.

Generalna Dyrekcja Loterii Państwowej bonifikuje sprzedawcom tej loterii 10% od ceny losu, przy odbiorze conajmniej 10 sztuk.

Generalna Dyrekcja Poczty i Telegrafów, pragnąc z uwagi na cele loterii przyczynić się ze swej strony do jej rozpowszechnienia za pośrednictwem urzędów i agencji pocztowych, wzywa niniejszem ogół pracowników poczty, telegrafu i telefonów o usilne poparcie 9-tej Loterii Państwowej na cele dobroczynne, o nabywanie w miarę możliwości losów jakoteż podjęcie się ich rozprowadzania.

Naczelnicy lub kierownicy urzędów pocztowych i tel. winni zapoznać cały personel z niniejszą sprawą, zachęcając do nabywania oraz podjęcia się sprzedaży powyższych losów.

Urzednicy lub agenci, pragnący wziąć udział w rozprowadzaniu losów — zechcą się zwrócić bezpośrednio do Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej, Warszawa, ulica Nalewki 2 z pismem następującej treści: „Zamawiam na stały rachunek (bez prawa zwrotu losów niesprzedanych) . . . losów (słowami . . .) 9-tej Polskiej Państwowej Loterii na cele dobroczynne do rozprowadzania.

Należność za powyższe losy, po potrąceniu wynagrodzenia kolektorskiego (zatem za 10 losów 54 zł.) w łącznej kwocie . . . złotych zobowiązuje się

przesłać najdalej do dnia 22 grudnia 1926 r. blankietem nadawczym P. K. O. na konto Nr. 32.000.

Zamawiającym losy będą stamtąd łącznie z losami przesłane instrukcje i prospekty oraz plakaty informujące o miejscu sprzedaży.

Te ostatnie należy umieścić w urzędzie w miejscu widocznym dla publiczności, w pobliżu placówki (okienka) sprzedaży losów.

263

Kursy antyalkoholowe.

Państwowa Szkoła Hygieny w porozumieniu z Polskim Towarzystwem do walki z alkoholizmem „Trzeźwość“ organizuje w grudniu b. r. cykl wykładów, obejmujących z punktu widzenia lekarsko-społecznego współczesną wiedzę o alkoholizmie i jego zwalczaniu. Wykłady te są przeznaczone dla działaczy społecznych, dla nauczycieli, a w pierwszym rzędzie dla członków komisji powiatowych do spraw walki z alkoholizmem.

W wykładach będą szczegółowo rozważane: rola i znaczenie napojów wysokowych w gospodarstwie narodowym, fizjologiczne działanie alkoholu na organizm ludzki, patologia społeczna alkoholizmu, to jest wpływ alkoholu na stosunki społeczne, na zdrowotność publiczną oraz systemy walki z alkoholizmem i jego zwalczanie na ziemiach polskich.

Jednocześnie z kursem w gmachu Państwowej Szkoły Hygieny zostanie otwarta specjalna wystawa przeciwalkoholowa. Kurs trwać będzie od 14 grudnia b. r. do dnia 18 grudnia włącznie. Wykłady odbywać się będą codziennie od 9—1 w południe i od 7—9 wieczorem w gmachu Państwowej Szkoły Hygieny. Opłata za wykłady wynosi 10 zł.

Departament V Służby Zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, pragnąc ułatwić pewnej liczbie słuchaczy przyjęcie na kurs, wyznaczył dla 20 uczestników stypendjum w wysokości 25 złotych, zwolnienie od opłat za wykłady i zwrot kosztów podróży. Pierwszeństwo w otrzymaniu stypendjum będą mieli delegowani przez urzędy wojewódzkie i starościńskie działacze społeczni, członkowie powiatowych komisji do spraw walki z alkoholizmem.

Do dyspozycji uczestników kursu zostaje oddane 25 miejsc w bursie Państwowej Szkoły Hygieny za opłatą 5.50 zł. dziennie z utrzymaniem od osoby. Ubiegający się o stypendjum winni zaznaczyć, czy pragną korzystać z bursy.

Podanie o stypendjum składać należy pisemnie pocztą lub osobiście w Państwowej Szkole Hygieny najpóźniej do dnia 30 listopada b. r. Przy podaniach należy dołączyć:

1. Krótkie curriculum vitae z podaniem dotychczasowej działalności;
2. Zaświadczenie instytucji, delegującej kandydata

O przyznaniu stypendjum kandydaci zostaną zawiadomieni przed 10-tym grudnia b. r.

Wszelkich wyjaśnień udziela i przyjmuje zapisy codziennie Sekretariat Państwowej Szkoły Hygieny (Chocimska 24) od 9—3 p. p.

264.

Warunki konkursu

na opracowanie projektów typów znaków drogowych informacyjnych i ostrzegawczych.

Dążąc do systematycznego wprowadzenia na drogi publiczne, czy to w miarę zniszczenia istniejących znaków i potrzeby ustawienia nowych, czy też przy budowie nowych dróg, takich typów znaków, które nie tylko odpowiadałyby potrzebom administracji i nowoczesnym wymaganiom ruchu publicznego, ale swoim kształtem, kolorem, rozmieszczeniem napisów i t. d., w granicach ustalonych obowiązującymi przepisami i względami oszczędnościowymi, harmonizowałyby z krajobrazem i posiadały piętno swojskości, Ministerstwo Robót Publicznych ogłasza konkurs na opracowanie projektów wymienionych niżej siedmiu kategorii znaków drogowych z różnych materiałów ogółem na 43 typy, a mianowicie:

- I. Znaki kilometrowe: 1) drewniany, 2) żelazny, 3) kamienny, 4) żelazobetonowy, 5) betonowy.
- II. Znaki hektometrowe i metrowe: 6) kamienny, 7) żelazobetonowy, 8) betonowy.
- III. Drogowskazy: 9) drewniany, 10) żelazny, 11) kamienny, 12) żelazobetonowy, 13) betonowy, 14) murowany.

IV. Komplet znaków ostrzegawczych dla ruchu samochodowego: 15) drewniany, 16) żelazny, 17) żelazobetonowy, 18) betonowy.

V. Rogatki: 19) drewniane, 20) żelazne.

VI. Znaki informacyjne dla osiedli:

- a) dla wsi: 21) drewniany, 22) żelazny, 23) kamienny, 24) żelazobetonowy, 25) betonowy;
- b) dla miast: 26) drewniany, 27) żelazny, 28) kamienny, 29) żelazobetonowy, 30) betonowy, 31) murowany.

VII. Znaki graniczne między powiatami i województwami:

- a) dla powiatów: 32) drewniany, 33) żelazny, 34) kamienny, 35) żelazobetonowy, 36) betonowy, 37) murowany.
- b) dla województw: 38) drewniany, 39) żelazny, 40) kamienny, 41) żelazobetonowy, 42) betonowy, 43) murowany.

Projekt każdego z powyższych 43 typów powinien zawierać rysunek techniczny w podziale 1 : 10 z podaniem wymiarów i szczegółów konstrukcyjnych. Każdy typ (za wyjątkiem typów rogatek) należy przedstawić na arkuszu o wymiarach (20 — 22 cm.) (33 — 35 cm.).

Sąd konkursowy składać się będzie:

z dwóch przedstawicieli Departamentu Drogowego Ministerstwa Robót Publicznych,

z jednego przedstawiciela Departamentu Budowlanego Ministerstwa Robót Publicznych,

z jednego przedstawiciela Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

z jednego przedstawiciela Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,

z jednego przedstawiciela Koła Architektów przy Stow. Techn. w Warszawie,

z jednego przedstawiciela Automotoklubu Polski, Związku Inżynierów

Drogowych.

Sąd konkursowy w razie uznania projektu za odpowiadający warunkom konkursu przyzna następujące nagrody za każdy poszczególny typ z wyżej wskazanych 43-ch:

pierwszą nagrodę w wysokości 60 zł.
drugą „ „ „ 30 zł.

Oprócz tego Ministerstwo Robót Publicznych zastrzega sobie prawo nabycia innych nadesłanych projektów po cenie 15 zł. za typ.

Nagrodzone lub nabyte projekty stają się wyłączną własnością Ministerstwa Robót Publicznych z prawem opublikowania i dalszego dowolnego użytkowania.

Wyniki konkursu będą w miesięcznym terminie ogłoszone w tych samych pismach, w których ogłasza się zawiadomienie o niniejszym konkursie.

Prace nie powinny mieć podpisów autorów ani godeł. Do każdego kompletu projektów wykonanych przez jednego autora (względnie spółkę autorów) winna być dołączona zapieczętowana koperta, zawierająca nazwisko, imię i adres autora (autorów). Prace wraz z kopertami należy przesłać przed dniem 1 marca 1927 r. do Departamentu Drogowego Ministerstwa Robót Publicznych w Warszawie, ul. Kredytowa Nr. 9, VII piętro. Prace składane w dniu 1 marca 1927 r. lub później nie będą rozpatrywane.

Praca i odnosząca się do niej koperta, złożone we właściwym terminie, otrzymują jeden i ten sam numer kolejny. Ze złożenia pracy oddawca tejże otrzyma pokwitowanie ze wskazaniem numeru kolejnego.

Prace nienagrodzone i niezakupione będą mogły być odebrane po dniu 1 kwietnia 1927 r. W razie nieodebrania takich prac do dnia 1 czerwca 1927 r. Departament Drogowy M. R. P. rozporządzi się niemi dowolnie po uprzednim zniszczeniu niezapieczętowanych kopert z nazwiskami autorów tychże prac.

Nagrody oraz należność za nabyte prace wpłacać będzie Kasa Ministerstwa Rob. Publ. od dnia 15 kwietnia do dnia 1 czerwca 1927 roku. Późniejsze zgłoszenia o wypłatę nagrody lub należności nie będą uwzględniane.

Blizsze dane dotyczące obowiązujących przepisów o znakach drogowych są opublikowane w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 61 z 1924 r. poz. 611.

265.

Ruch służbowy

za czas od 1 do 30 listopada 1926 r.

Minister Spraw Wewnętrznych

mianował kontr. pom. lek. pow. w Łomży Lucjana Montwilla prowizorycznym urzędnikiem VIII st. st. dekretem z dnia 14 października 1926 r.

przeniósł ze względów służbowych Starostę w Kolnie Henryka Bienkiewicza w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym do Starostwa w Grodnie dekretem z dnia 13 listopada 1926 r.

ze względów służbowych urz. VII st. st. Starostwa w Augustowie Franciszka Kulikowskiego do Starostwa w Kolnie i powierzył mu kierownictwo tegoż Starostwa dekretem z dnia 13 listopada 1926 r.

ze względów służbowych urz. VII st. st. Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę Stefana Wolskiego do Starostwa w Grodnie dekretem z dnia 11 listopada 1926 r.

zwolnił ze służby państwowej Naczelnika Wydziału Samorządowego Władysława Salingera na zasadzie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej dekretem z dnia 13 listopada 1926 r.

powierzył kierownictwo Starostwa w Ostrołęce prow. urz. VII st. st. Dr. Józefowi Nowakowi dekretem z dnia 24 listopada 1926 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

przeniósł na własną prośbę na podstawie art. 52 ustawy o państwowej służbie cywilnej pow. lek. wet. w Bielsku Podlaskim Władysława Demela do Starostwa w Siedlcach dekretem z dnia 24 września 1926 r.

zwolnił ze służby państwowej na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej pow. lek. wet. w Wołkowysku Marjana Radkiewicza dekretem z dnia 30 października 1926 r.

Wojewoda Białostocki

mianował prakt. X st. st. Starostwa w Ostrołęce Antoniego Berezowskiego prowizorycznym urzędnikiem administracyjnym I kategorii VIII st. st. dekretem z dnia 18 listopada 1926 r.

prakt. X st. st. Starostwa w Białymstoku Dezyderygo Ernesta Sobestę prowizorycznym urzędnikiem administracyjnym I kat. VIII st. st. dekretem z dnia 18 listopada 1926 r.

prakt. X st. st. Starostwa w Bielsku Podlaskim Jana Muszyńskiego prowizorycznym urzędnikiem administracyjnym I kat. VIII st. st. dekretem z dnia 30 listopada 1926 r.

prakt. XII st. st. Urzędu Wojewódzkiego Antoniego Lewkowicza prowizorycznym

urzędnikiem kancelaryjnym XII st. st. dekretem z dnia 18 listopada 1926 r.

prakt. XII st. st. Urzędu Wojewódzkiego Wiktora Matowickiego prowizorycznym urzędnikiem kancelaryjnym XII st. st. dekretem z dnia 18 listopada 1926 r.

przeniósł ze względów służbowych na podstawie upoważnienia Ministerstwa Robót Publicznych dnia 8 listopada b. r. L. II-2714/26 inżyniera powiatowego w Grodnie inż. Władysława Hermzina do Oddziału Drogowego Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dekretem z dnia 16 listopada 1926 r.

ze względów służbowych na podstawie upoważnienia Min. Robót Publicznych z dnia 9-go listopada b. r. L. II-2852/26 inżyniera powiatowego w Ostrowie inż. Witolda Giejsztowta w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym do Grodna dekretem z dnia 16 listopada 1926 r.

unieważnił na podstawie upoważnienia Min. Robót Publicznych z dnia 9 listopada b. r. L. II-2851/26 dekret przeniesienia inż. Włodzimierza Radzińskiego do Grodna L. pr. 669/14 z 22 czerwca b. r. zarządzeniem z dnia 16 listopada b. r.

zwolnił ze służby państwowej na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dniem 30 listopada 1926 r. prow. urz. IX st. st. Starostwa w Grodnie Leona Sagina dekretem z dnia 25 listopada 1926 r.

ze służby państwowej na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 30 listopada 1926 roku prow. urz. XI st. st. Starostwa w Sokółce Stanisława Drożdżę dekretem z dnia 25 listopada 1926 r.

266.

Ogłoszenia o rejestracji stowarzyszeń.

1. W dniu 23-X 1926 r. wciągnięto do tut. rejestru stowarzyszeń i związków pod poz. 531 towarzystwo „Hodowców gołębi pocztowych, rasowych i drobiu „Kresy” w Grodnie.

2. W dniu 25-X b. r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod poz. 532 towarzystwo „Straży Ogniowej Ochotniczej” w Jaziewie powiatu Augustowskiego.

3. W dniu 25-X b. r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod poz. 533 towarzystwo „Kółko rolnicze Społem” powiatu Augustowskiego.

4. W dniu 25-X. b. r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod poz. 534 towarzystwo „Stow. Ubezpiecz. Wzajemnych właścicieli tusz wieprzowych w Grodnie”.

5. W dniu 26-X b. r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod poz. 535 towarzystwo „Linias Hacedek” w Rajgrodzie powiatu Szczuczynskiego.

6. W dniu 3-XI b. r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod poz. 536 towarzystwo „Ochotniczej Straży Pożarnej w Lipsku nad Biebrzą powiatu Augustowskiego.

267.

Ogłoszenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Białymstoku.

A.

Wobec odmowy zainteresowanych pokwitowania dowodów doręczenia z otrzymania odpisów orzeczenia Głównej Komisji Ziemskiej z dn. 29-V 1926 r. w sprawie scalenia gruntów wsi Gromadzyn-Stary, gm. Czerwone, powiatu Kolneńskiego, Okręgowy Urząd Ziemski niniejszem podaje do wiadomości publicznej sentencję wymienionego orzeczenia (art. 19 Ust. z dnia 11-VIII 1923 r. poz. 706 Dz. Ust. R. P. z r. 1923).

Orzeczenie Okręgowej Komisji Ziemskiej w Białymstoku z dn. 17 grudnia 1925 roku uchylić, akta zwrócić Okręgowemu Urzędowi Ziemskiemu w Białymstoku do właściwego postępowania.

B.

Wobec niemożności doręczenia zainteresowanym uczestnikom scalenia wsi Miedzianowo odpisów orzeczenia Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 23 lutego 1926 r. w sprawie scalenia gruntów wsi Miedzianowo, gminy Dąbrowa, powiatu Sokólskiego, na zasadzie art. 19 Ustawy z dnia 11-VIII 1923 r. poz. 706 Dz. Ust. i par. 30 Rozporządzenia Ministerstwa Reform Rolnych w dniu 12-III 1924 roku poz. 281 Dz. Ust., odpisy pomienionego orzeczenia w dniu 15-IX-26 r. zostały wywieszone w Urzędzie gminy Dąbrowa.

Jednocześnie Okręgowy Urząd Ziemski podaje do wiadomości sentencję wyżej wymienionego orzeczenia.

C.

Wobec niemożności doręczenia posiadaczom osad nadziałowych wsi Kułaki odpisu orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 5-V 1926 r. w sprawie wdrożenia przymusowej likwidacji serwitutów wsi Kułaki, Trzaski i Radziszewo na zasadzie art. 19 Ustawy z dnia 11-VIII 1923 roku poz. 706 Dz. Ust. i par. 30 Rozporządzenia Min. Reform Rolnych z dnia 12-III 1924 r. poz. 281 Dz. Ust., odpis pomienionego orzeczenia w dniu 25-IX 1926 r. został wywieszony w Urzędzie gminy Skórzec, powiatu Bielskiego.

Jednocześnie Okręgowy Urząd Ziemski podaje do wiadomości osób zainteresowanych sentencję wyżej wymienionego orzeczenia:

1) Likwidację serwitutów, obciążających dobra z. Kułaki na rzecz:

- 9 osad nadziałowych wsi Trzaski o ogólnej powierzchni 139 dz. 530 s.
- 2 osad nadziałowych wsi Radziszewo o powierzchni 28 dz. 2278 s. i
- 11 osad nadziałowych wsi Kułaki, zawierających razem 49 dz. 1034 s.,

a polegających na prawie wspólnego pasania bydła w dworskich lasach na obszarze 156 dz., nakazać w drodze przymusu odnośnie każdej z tych trzech wsi oddzielnie.

2) Do uprzedniego przeprowadzenia likwidacji serwitutów w stosunku do każdej z tych trzech wsi oddzielnie w drodze dobrowolnego układu, wyznaczyć stronom jako termin dni 14, licząc od daty doręczenia odpisu orzeczenia niniejszego.

D.

Wobec niemożności doręczenia współwłaścicielom maj. Andrychy odpisu orzeczenia z dnia 7-VII 1926 r. w sprawie opracowanego projektu przymusowej likwidacji serwitutów wsi Andrychy, na zasadzie art. 19 Ust. z dn. 11-VIII 1923 roku poz. 706 Dz. Ust. oraz par. 30 Rozporządzenia Min. Reform Rolnych z dnia 12-III 1924 roku poz. 281 Dz. Ust. odpis pomienionego orzeczenia w dniu 11-X 1926 r. został wywieszony w Urzędzie gminy Grabowo, powiatu Szczuczynskiego.

Jednocześnie Okręgowy Urząd Ziemski podaje do wiadomości osób zainteresowanych sentencję wyżej wymienionego orzeczenia:

Projekt przymusowej likwidacji serwitutów, obciążających dobra ziemskie Andrychy na rzecz 11 osad tabelowych wsi Andrychy, gminy Grabowo, powiatu Szczuczynskiego, opracowany przez Komisję Szacunkowo-Rozjemczą w dn. 12 i 14-VIII 1925 r., uznać za wadliwy i sprawę zwrócić Komisarzowi Ziemskiemu na powiat Szczuczynski dla ponownego opracowania, stosownie do wymagań par. 52-63 Rozporządzenia Wykonawczego z dnia 14-XII 1922 r. (Dz. Ustaw Nr. 8, poz. 49 z 1923 r.).

268.

Unieważnione dokumenty.

Województwo Białostockie unieważnia dowód osobisty wydany przez Starostwo Białostockie z dnia 24 stycznia 1922 r. Nr. 6122/2644 dla Salomona Berentejny w Białymstoku ze względu na brak podstaw do wydania, oraz zagubienia tegoż

Osoby legitymujące się tym dowodem osobistym należy przytrzymać i donieść o tem Starostwu w Białymstoku.

269.

Zaginięcia byłych wojskowych.

A.

E D Y K T.

Powiatowa Komenda Uzupełnień w Łomży wzywa wszystkich tych, którym wiadome są dane o przyczynie śmierci Zielińskiego Stanisława, syna Karola i Walerji, zamieszkałego w Ostrołęce, ziemi Łomżyńskiej, pobranego do wojska rosyjskiego do 1 p. p. zapasowego, który zmarł w szpitalu w Petersburgu w 1916 r. by zawiadomili o tem P. K. U. w Łomży w przeciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego.

Powyższe dane są konieczne, celem stwierdzenia śmierci Zielińskiego Stanisława, po którym o zasilek ubiega się żona jego Janina Zielińska.

B.

E D Y K T.

Powiatowa Komenda Uzupełnień w Łomży wzywa wszystkich tych, którym wiadome są dane o zaginięciu lub śmierci Bolesława Gontarza, syna Jana i Wiktorji, urodz. w roku 1887 w Miastkowie, powiat Łomża, zamieszkałego we wsi Rydzewo, gminy Miastkowo, powiat Łomża, pobranego w roku 1914 do Ołonieckiego pułku piechoty b. armji rosyjskiej, by zawiadomili o tem P. K. U. w Łomży w przeciągu

trzech miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego edyktu. **Bolesław Gontarz** zaginął w czasie walk wojsk rosyjskich z Niemcami przy Mazurskich jeziorach. Powyższe dane są konieczne do stwierdzenia zaginięcia **Gontarza Bolesława** podczas i wskutek działań wojennych w celu przyznania zaopatrzenia żonie **Leokadii Gontarz** obecnie zamieszkałej w Oldakach gm. Rzekun powiat Ostrołęka.

C.

E D Y K T.

W czasie inwazji bolszewickiej w roku 1920 w okolicy wsi **Leman**, gminy **Turośl**, powiat **Kolno**, mieszkańcy wspomnianej wsi samorzutnie poszli na pomoc wojskom polskim.

Miedzy innymi był **Jakob Lemański Józef**, syn **Leopolda i Justyny**, z zaw. rolnik, który tam poległ. Zachodzą podejrzenia, że **Lemański Józef** tylko w celu rabunkowym znajdował się na linii nieprzyjacielskiej, gdzie ponosił śmierć.

Wzywam wszystkich, którym wiadome są dane o śmierci **Lemańskiego Józefa**, by zawiadomili o tem Powiatową Komendę Uzupełnień w **Łomży**, w jakich okolicznościach nastąpiła śmierć wymienionego.

O zasilek ze strony Skarbu Państwa ubiega się żona zaginionego, wdowa **Marjanna Lemańska**, zamieszkała we wsi **Leman**, gminy **Turośl**, pow. **Kolno**.

D.

E D Y K T.

Lukaszewicz Franciszek, urodzony dnia 2-XII 1892 r. w **Gutach**, powiat **Ostrów-Mazowiecki**, syn **Zofji i Tomasza**, stały mieszkaniec wsi **Guty**, gminy **Jasienica**, pow. **Ostrów-Mazowiecki**, z zawodu robotnik, oddział służbowy 163 p. p. b. arm. ros., zaginął podczas wojny z Niemcami w 1915—18 roku. Matka **Zofja Lukaszewicz** prosi tą drogą wszystkich, którzy posiadają wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginięciu, względnie istnieniu, aby

271.

Połączenia samochodowe.

Województwo Białostockie Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych

podaje do wiadomości:

A.

Urząd Wojewódzki (O. D. R. P.) udzielił dn. 30-VII 1926 r. L. 6913 p. p. **Nemedykowi Efraimowi i S-ce z Choroszczy** na okres do dn. 1 lipca 1927 r. koncesji na uruchomienie i utrzymanie komunikacji zaprzęgowej osob. między miastem **Białystok** a miastem **Choroszcz** według poniżej umieszczonego rozkładu jazdy i taryfy:

ROZKŁAD JAZDY

godz.	klm.	miasto	klm.	godz.
18.00	odjazd	0	Białystok	15
20.00	przyjazd	15	Choroszcz	0
				przyjazd
				odjazd
				9-ta
				7-ma.

o nich zawiadomili Powiatową Komendę Uzupełnień **Ostrów-Mazowiecki** refer. inwal. w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu.

270.

Zagubili dokumenty.

1. **Żbikowski Stanisław**, mieszkaniec wsi **Ciemżanka**, gminy **Grabowo**, powiatu **Szczuczynskiego**, urodzony w roku 1897, książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w **Łomży** za L. Gł. Ks. E. wed. 92.

2. **Zelewiański Chaim**, zamieszkały w mieście **Kuźnica**, powiat **Sokółski**, dowód osobisty, wydany przez Starostwo **Sokółskie**.

3. **Jona Minc**, zamieszkały w **Swistoczy**, dowód osobisty, wydany przez Starostwo **Wołkowyskie** w dniu 10 kwietnia 1923 r. za Nr. 12852.

4. **Jankiel Urwicz**, zamieszkały w **Wołkowysku**, dowód osobisty, wydany przez Starostwo **Wołkowyskie** w dniu 6 marca 1926 r. za Nr. 2410/11558.

5. **Rodziewicz Michał**, posterunkowy Komendy Policji Państwowej w **Grodnie**, legitymację urzędową, wydaną mu przez Komendanta Wojewódzkiego Policji Państwowej w **Białymstoku** w dniu 21 października 1925 roku za Nr. 1403.

6. **Sadowski Władysław**, urodzony dnia 2 września 1887 r., mieszkaniec wsi **Gerałty-Nowe**, gminy **Szepietowo**, powiatu **Wysoko-Mazowieckiego**, książeczkę wojskową, wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w **Białymstoku**.

7. **Fabianówna Zofja**, świadectwo dojrzałości ze **Lwowa** z roku 1919.

8. **Łancewski Abraham**, zamieszkały w **Swistoczy**, dowód osobisty, wydany przez Starostwo **Wołkowyskie** dnia 27 kwietnia 1922 r. za Nr. 4385.43779.

9. **Cymesa Franciszek**, Poster. P. P. powiatu **Łomżyńskiego**, kartę urlopową wydaną w dniu 20-X 1926 r. za L. 5610 Nr. Kontroli 114.

TARYFA PRZEWOZOWA

Przestrzeń	od	do	klm.	dorośli	dzieci
Kilometry	Białystok		1	13 gr.	6,5 gr.
	Choroszcz		15	2 zł.	1 zł.

Bagaż do 5 kg. bezpłatnie. Urzędnicy i funkcjonariusze państwowi z legitymacją płacą połowę taryfy osób dorosłych.

B.

Urząd Wojewódzki (O. D. R. P.) udzielił dnia 28-IX 1926 r. L. 8183 p. **Wołańskiemu Adolfowi** z **Białegostoku** na okres do dnia 1 stycznia 1926 roku koncesji na uruchomienie i utrzymanie komunikacji samoch. osob. między miastem **Zambrowem** a miastami 1) **Łomżą**, 2) **Czyżewem** według poniżej zamieszczonego rozkładu jazdy i taryfy:

ROZKŁAD JAZDY

godz.	klm.	miasto	klm.	godz.
7.30	0	Zambrow	27	19.00
8.30	27	Łomża	0	18.00
20.00	0	Zambrow	22	21.45
20.45	22	Czyżew	0	21.00

TARYFA PRZEWOZOWA

Przestrzeń	od	do	klm.	dorośli	dzieci
Kilometry	Zambrow		1	13 gr.	6,5 gr.
	Łomża		27	3 zł. 50 gr.	1 zł. 80 gr.
	Zambrow		1	13 gr.	6,5 gr.
	Czyżew		22	2 zł. 80 gr.	1 zł. 40 gr.

Bagaż do 15 klg. bezpłatnie. Urzędnicy i funkcjonariusze państwowi z legitymacją płacą połowę taryfy osób dorosłych.

C.

Urząd Wojewódzki (O. D. R. P.) udzielił dnia 18-X 1926 r. L. 8248 p. **Lichtensztejnowi Abramowi** z **Białegostoku** na okres do dn. 1 października 1927 r. koncesji na uruchomienie i utrzymanie komunikacji samoch. osobow. między miastem **Białystok**, a miastem **Bielsk** do **Boćki** i **Siemiatycz** według poniżej zamieszczonego rozkładu jazdy i taryfy:

ROZKŁAD JAZDY

godz.	klm.	miasto	klm.	godz.
19.30	0	Białystok	95	10.30
21.30	48	Bielsk	47	8.30
22.00	65	Boćki	30	8.00
23.00	95	Siemiatycze	0	7.00

TARYFA PRZEWOZOWA

Przestrzeń	od	do	klm.	dorośli	dzieci
Kilometry	Białystok		1	13 gr.	6.5 gr.
	Bielsk		48	6 zł. 20 gr.	3 zł. 10 gr.
	Bocki		65	8 zł. 40 gr.	4 zł. 20 gr.
	Siemiatycze		95	12 zł. 40 gr.	6 zł. 20 gr.

Bagaż do 15 klg. bezpłatnie. Urzędnicy i funkcjonariusze państwowi z legitymacją płać połowę taryfy osób dorosłych.

D.

Urząd Wojewódzki (O.D.R.P.) udzielił dnia 15-X 1926 r. L. IV-8319 p. Piotrowi Staniawiczowi z Białegostoku na okres do dn. 1 października 1927 roku koncesji na uruchomienie komunikacji samoch. osobowej między miastami Białystok i Jedwabno według poniżej zamieszczonego rozkładu jazdy i taryfy:

ROZKŁAD JAZDY.

godz.		klm.	miasto	klm.		godz.
19.00	odjazd	0	Białystok	69	przyjazd	9.00
21.00	przyjazd	69	Jedwabno	0	odjazd	7.00

TARYFA PRZEWOZOWA.

Przestrzeń	od	do	klm.	dorośli	dzieci
Kilometry	Białystok		1	13 gr.	6.5 gr.
	Jedwabno		69	8 zł.	4 zł. —

Bagaż do 15 klg. bezpłatnie. Urzędnicy i funkcjonariusze państwowi z legitymacją płać połowę taryfy osób dorosłych.

272.

Uruchomienie agencji pocztowych oraz zaprowadzenie służby telegraficznej i telefonicznej.

Blizsze określenie agencji pocztowej „Hołynka“ (powiat Stoniń, Województwo Nowogródzkie).

Zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną w agencjach pocztowych: z dniem 9 listopada r. b. Oziaty, pow. Kobryńskiego, z dn. 16 listopada r. b. — Międzyrzecz koło Zelwy, powiatu Wołkowyskiego.

Godziny urzędowe kat. „L“.

Z dniem 3 listopada r. b. została uruchomiona agencja pocztowa Krzemienica Kościelna w powiecie Wołkowyskim narazie w zakresie przyjmowania zwykłej i poleconej korespondencji.

W urzędach pocztowych: Łęczna, powiat Lubartów. Sobota, powiat Łowicz i w agencjach pocztowych: Mońki, powiat Białystok, Gorzków, powiat Krasnystaw i Gieranony, powiat Lida, zaprowadzono służbę: w pierwszym telegraficzną, a w pozostałych telegraficzną i telefoniczną.

W agencjach pocztowych: Łąck k. Gostynina, powiat Gostynin, Kłoczew, powiat Garwolin, Suraz, powiat Białystok, Wierzchowice k. Brześcia n. Bugiem, powiat Brześć n. Bugiem i Ceków, powiat Kalisz, zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną.

W urzędach pocztowych: Bychawa, powiat Lublin, Końskowola, powiat Puławy i w agencji pocztowej Uwin, powiat Radziechów, zaprowadzono służbę: w pierwszym telegraficzną, a w pozostałych telegraficzną i telefoniczną.

W urzędzie poczt. tel. Białowa, powiat Rzeszów i w agencjach pocztowych: Międzyrzecz k. Zelwy, powiat Wołkowysk, Oziaty, powiat Kobryń i Piotrkowice, powiat Lublin, zaprowadzono służbę: w pierwszym telegraficzną, a w pozostałych telegraficzną i telefoniczną.

W agencjach pocztowych Konwaliszki, powiat Osmiana, Szastarka, powiat Janów, Latowicz, powiat Mińsk Mazowiecki i Pietkowo, powiat Wysoko-Mazowiecki, zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną.

Generalna Dyrekcja Poczty i Telegrafów ogłasza, że jednocześnie zatwierdza wniosek Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie na bliższe określenie nazwy agencji pocztowej „Hołynka“ (powiat Stoniń, Województwo Nowogródzkie) na „Hołynka koło Stonima“.

Zmianę tej nazwy ustalono w porozumieniu ze Starostwem powiatu Stonimskiego, a to celem odróżnienia nazwy tej agencji od podobnego brzmienia uruchomić się mającej agencji pocztowej Hołynka koło Grodna (powiat Augustów, Województwo Białostockie).

273.

Ważniejsze orzeczenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

A.

Wyrok z dnia 27 maja 1925 r. L. rej. 880 23.

Skargę Romana Lewandowskiego w Czeladzi przeciwko orzeczeniu Województwa w Kielcach z dnia 23 kwietnia 1923 r. w przedmiocie złożenia z urzędu ławnika Magistratu m. Czeladzi Najwyższy Trybunał Administracyjny oddalił jako nieuzasadnioną.

№ 687.

W miastach niewydziałonych z powiatów, gdzie Magistrat składa się z burmistrza, jego zastępcy i ławników, dysponowanie funduszami miejskimi jest również kolegialne i za tę czynność odpowiadają wszyscy członkowie zarządu miasta.

(Wyrok z dnia 27 maja 1925 r. L. rej. 880/23).

Uzasadnienie: Wydział Powiatowy Sejmiku Będzińskiego, jako władza nadzorcza, na podstawie przeprowadzonej przez specjalną Komisję lustracji gospodarki miejskiej miasta Czeladzi stwierdził, że członkowie zarządu miasta prowadzili szkodliwą dla miasta politykę gospodarczą, że ignorowali w zupełności uchwały Rady Miejskiej, wprowadzali i pobierali nielegalnie różnego rodzaju opłaty, zwiększali i pobierali samowolnie i bezprawnie podatki, że ciągną pośrednio lub bezpośrednio korzyści z funduszy miejskich i że niektórzy dopuścili się nawet nadużyć, które inni tolerowali. Z tego powodu Wydział Powiatowy w Będzinie uchwalił z dn. 10 marca 1923 r., potwierdzoną 24 marca tegoż roku, wystąpił do Województwa Kieleckiego z wnioskiem o natychmiastowe zawieszenie w urzędowaniu całego zarządu m. Czeladzi, a następnie po przeprowadzeniu dalszego dochodzenia z wyniku lustracji Magistratu m. Czeladzi, uchwałą z 11 kwietnia 1923 r. wystąpił do Województwa Kieleckiego z wnioskiem o natychmiastowe złożenie z urzędu całego zarządu m. Czeladzi i oddanie winnych pod sąd. Uwzględniając powyższy wniosek Wydział Powiatowy Sejmiku Będzińskiego, Wojewoda Kielecki orzeczeniem z dn. 23 kwietnia 1923 r. złożył z urzędu burmistrza i ławników miasta Czeladzi, a w ich liczbie również Romana Lewandowskiego.

Na powyższe orzeczenie Wojewody Lewandowski wniósł skargę do najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Rozpoznając skargę Lewandowskiego N. T. A. uznał, co następuje:

W myśl art. 40 dekretu z 4 lutego 1919 o samorządzie miejskim (Dz. Pr. P. P. Nr. 13 poz. 140) w miastach niewydziałonych z powiatów, Magistrat składa się z burmistrza, jednego zastępcy i ławników. Magistrat jest ciałem kolegialnym i do kompetencji jego należą w liczbie innych spraw i takie, jak wykonanie uchwał rady miejskiej, zarządzanie majątkiem miejskim i prowadzenie jego inwentarza, oraz zarządzanie dochodami i wydatkami gminy, oraz rozkładanie podatków i powinności gminnych stosownie do obowiązujących ustaw, rozporządzeń i uchwał rady miejskiej. Burmistrz w powyższych sprawach, jak i we wszystkich sprawach, należących do kompetencji Magistratu, w myśl art. 50 dekretu nie jest bynajmniej samodzielnym zarządcą. Tylko w wypadkach, niecierpiących zwłoki załatwia te sprawy samodzielnie, lecz i wtedy obowiązany jest wyjednać na najbliższym posiedzeniu zatwierdzenie magistratu dla dokonanych przez niego zarządzeń, a więc i ławnicy są odpowiedzialni za tolerowanie nieprawidłowych czynności burmistrza, o których należało zakomunikować radzie miejskiej. Jak to jest widoczne ze sprawozdania z 10 marca 1923 roku o dokonanej przez specjalną komisję lustracji Magistratu miasta Czeladzi, wynik lustracji uzasadnia twierdzenie pozwanej władzy, zawarte w zaskarżonej decyzji, o nieprawidłowych czynnościach Lewandowskiego.

Dysponowanie funduszami miejskimi jest wspólne i za tę czynność odpowiadają wszyscy członkowie zarządu miasta, gdyż tylko kolegialne orzeczenie Magistratu jest w tym przypadku miarodajnym.

Wobec tego Lewandowski, jako członek Magistratu, obowiązany był ściśle stosować się do budżetu, układanego zresztą w myśl art. 47 dekretu o samorządzie miejskim przez Magistrat; uskutecznianie zaś wypłat na cele, budżetem nie przewidziane, nie należy do kompetencji Magistratu, lecz rady miejskiej.

W danej przeto sprawie władza nadzorcza miała poważne podstawy do twierdzenia, że cały zarząd miasta Czeladzi, miasta bardzo uprzemysłowionego, działa na niekorzyść tegoż miasta i na mocy art. 67 dekretu o samorządzie miejskim mogła złożyć Lewandowskiego z urzędu ławnika.

Z tych powodów Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał skargę Lewandowskiego za nieuzasadnioną.